

мѣ, истѣлѣва имѣ и тѣхъ и прибави имѣ ѿше и дрѣги: То є причѣ тѣ на скрито то скрочицѣ, причѣ тѣ на висери тѣ и причѣ тѣ на навѣда, които са хѣрга въ морето и сѣбира отъ всакакови родъ рѣвъ. Вечерь тѣ подерѣ тѣлѣванѣ то на причѣ тѣ възлѣзи Исѣсъ на единъ корабль за да мине отвѣдѣ Тиварѣда за да си иди на отечество си, но нощѣ като заспа на кораба стана толко страшно попрѣванѣ на море то щото малко остана да потѣне кораба въ волни тѣ. Оученицы тѣ мѣ оуплашени скоро сѣвѣдихъ го, а той ги похѣли като страхливы и малевѣрны. Тога заповѣда на море то и на вѣтровѣ тѣ, и въ той часъ слово мѣ показа са дѣйствително. зацо то стана голѣма тишина.

§. 27. Исѣсъ исцѣрѣва двѣма вѣсовнты и единъ крѣвотечниѣ женѣ и сѣживѣва едно момичѣ.

Исѣсъ като преминѣ отвѣдѣ морето и доди на Гадаринскѣ тѣ странѣ или на Гергесинскѣ тѣ дѣто вѣхъ двѣма прочѣти вѣсовнты, отъ които єдина са наричашѣ Легеонъ и зацо то имашѣ: единъ легионъ вѣсовѣ: той доди напѣдѣ Исѣса и хватихъ изъ оуста мѣ вѣсовѣтѣ да са оуплакватъ на Исѣса, зацо то былъ дешѣлъ прѣди да доди врѣма то да ги мѣчи; и молахъ мѣ са да не ги прокалѣ да идѣтъ въ тартара (вѣднѣ тѣ, но да ги прѣводи въ свинското стадо което є пасѣло тамъ вѣнцѣ; и така полѣчихъ изволенѣ и вѣсѣхъ въ свини тѣ, и въ той часъ всичко то стадо, което є было до двѣ тысащи свини, хѣврилило са є въ море те: а вѣдни тѣ чѣловѣцѣ които са обѣзпоковали отъ тѣхъ исцѣрилиса въ того часа.

А Гергесинѣни тѣ зачѣдѣни отъ то чѣдѣсе, и зацо то ги вѣше страхъ да не пострадаѣтъ нѣкомъ дрѣгъ пѣгѣвъ, помолѣхъ сѣ на Исѣса да си иди отъ града имѣ: зато Исѣсъ минѣ пакъ отвѣдѣ єзеро те, дѣто го чакахъ много народъ. И както стигне на краѣ Исѣсъ, доди при него князь-а (прѣ-